

KOMMUNISTISK POLITIK

Nr. 10
Oktober -
november
2013
17. årg.

Demonstration mod EU og militarisering ved Fredsfestival 2013 Århus den 5. november

TEMA: Giv folkettinget modstand!

Patentdomstol og folkeafstemninger

Danmark i EU's militære opbygning og krige

PÅ GADEN MOD EU OG MILITARISERING

Stem progressivt eller stem blankt

Både 'rød' og blå blok oplever i øjeblikket et popularitetsfald og en tillidskrise af hidtil uset omfang. Den afspejler sig i medlems- og vælgerflugt fra partierne og i rigtig dårlige karakterer til næsten alle partiledere i meningsmålinger.

Helle Thorning-Schmidts vælgere mistede tiltroen til hende og hendes regering ikke mindst på grund af utallige løftebrud og barsk nyliberal arbejdsgiverpolitik, som det sås ved lockouten mod lærerne. Men Lars Løkke og hans blå blok kan ikke længe nyde varmen fra konkurrentens problemer. Vælgerne har ikke glemt VKO's løgne og direkte medansvar for friværdis-rusen og de efterfølgende tømmermænd, som hr. og fru Danmark stadig betaler på.

Venstre-formandens forsøg på at fremstå som en seriøs politiker, der står i spidsen for en stram økonomisk politik, hvor 'hver en krone skal vendes', fik sig et grundskud, da hans luksuliv på super 1. klasse på skatteborgernes regning, og uden bilag, blev afsløret. Peter Brixtofte følte sig ikke uden urette forfulgt i sammenligning. Løkkes foragt for et par tusind kroner fra eller til på almindelige menneskers budgetter beviste, at han lever og ånder i en helt anden liga.

Politisk har de to blokke ikke så meget at lade hinanden høre. For de fører grundlæggende set samme reaktionære og imperialistiske EU-politik til gavn for monopolerne – med klassekrig mod arbejderne og den almindelige befolkning og med kriminelle og beskudte krige mod andre nationer og folk især uden for det europæiske kontinent. Derfor er politik reduceret til kamp mellem personer – og ingen af dem holder længe, for de må som dobbeltspillere afsløres før eller senere, eller igen og igen.

Nu tørner de to blokke igen ud for at fiske stemmer ved kommunalvalget torsdag den 19. november. Den lokalt besluttede politik i kommuner og for den sags skyld også i regionerne har stadig ringere betydning som følge af EU-medlemskabet og de skiftende blok-regeringers effektive økonomiske låg på handlemulighederne. Det lovpriste lokale selvstyre er grundlæggende set en fiktion.

Det gør det ikke nemt at være lokalpolitiker. Og med krisen for de to blokke frygter mange af blokpartiernes kandidater til byråds- og borgmesterposter deres bedste for at lægge luft og afstand til Christiansborg og partiernes toppolitikere. De står absolut ikke i kø for at få hjælp i valgkam-

pen hverken fra Helle Thorning eller Lars Løkke.

Lokalpolitikere gør også deres bedste for at skjule kendsgerningerne omkring deres manglende politiske og økonomiske råderum – at de er marionetter, der danser med nyliberale bjælder på. De fremstiller det brutale nyliberale felttog mod tilkæmpede rettigheder og velfærdsgoder som nødvendigheder for at redde velfærdssamfundet – og ikke som en EU- og folketingsdikteret nyliberal politik for at sikre de kapitalistiske profitter. De stadig mere elendige forhold i skoler daginstitutioner, på plejehjem – for gamle, børn, unge, folk på overførsel – skønmales. Pædagog-, lærer- og sosu-fyringer omtales ikke, heller ikke dem i de kommende år.

De kommunale budgetter for 2014 er nu på plads: Det er mere eller mindre brutale nedskæringsbudgetter hele striben – også i København, der ellers er 'rød'-stemplet af Enhedslisten. Nogle af borgmesterpartierne forsøger at vinde valget med skattenedsættelser for de velstående. Det er tilfældet i 26 af landets 98 kommuner. Fem sætter skatten op. 2014 bringer ingen kursændring. Og heller ikke de følgende år.

Kommunalpolitikens aftagende reelle betydning afspejles også i den støt faldende valgdeltagelse. Der bruges betydelige beløb og føres store kampagner for at få folk til stemmerurnerne, uden den store succes. Arbejderpartiet Kommunisterne kunne ikke drømme om at kritisere dem, der stemmer med fødderne og vælger sofaen. Vi anbefaler generelt, at man stemmer progressivt eller stemmer blankt.

At stemme progressivt betyder ikke at stemme på de nyliberale blokpartier og deres kandidater, men at stemme på progressive lister eller personer, der går imod både 'rød' og blå blok, som bekæmper nedskæringspolitikken og vil have Danmark ud af EU og de imperialistiske krige. Sådanne lister og personer findes i nogle kommuner, selvom man skal se godt efter for at finde dem. Enkelte steder indgår nuværende eller tidligere medlemmer af Enhedslisten, der protesterer mod partiets højredrejning som støtteparti for Thorning og Co.

En lussing til blokkene vil kunne måles på mange måder: ved lav valgdeltagelse, tilbagegang for de ledende partier, fremgang for alternative lister osv. Den vil være mere end fortjent!

Redaktionen 15. oktober 2013

KOMMUNISTISK POLITIK

- Hver måned -

Centralorgan for
APK ARBEJDERPARTIET
KOMMUNISTERNE

Kommunistisk Politik
c/o Oktober Forlag
Vesterfælledvej 1B
1750 København V.
mail: kompol@apk2000.dk

Arbejderpartiet Kommunisterne
Skibhusvej 100
5000 Odense C
Tlf: 66 14 89 83
e-mail: apk@apk2000.dk

Ansvarshavende redaktør:
Klaus Riis

KP's hjemmeside/
Netavisen:
www.kpnet.dk

APK's hjemmeside:
www.apk2000.dk

ISSN: 1398-3741

Abonnementspriser
Halvår (6 nr.) 250 kr.
År (12 nr.) 400 kr.

Institutioner
1 år 500 kr.
Betales til

Foreningen Oktober Forlag
Giro 1-663-4271
Næste nummer udkommer
15. november 2013
Deadline næste nr. 08.11.13

Vær med til sikre og udvikle de alternative folkelige medier

Giv et bidrag – og bliv medlem af Oktober Støttekreds

Det bliver stadig vigtigere med opbygningen af folkelige og alternative medier, der kan imødegå de borgerlige mainstream-mediers daglige hjernevask.

Med 'undergrundsmedier' som KPnetTV, den daglige netavis kpnet.dk, facebook siden KPnetavisen og månedsbladet Kommunistisk Politik stiller Oktober Forlag mængder af nyheder, informationer og analyser gratis til rådighed til brug for kampene imod nedskæringspolitik, det nyliberale EU, krig og fascisme – for et andet samfund og en bedre verden.

Kommunistisk Politik har i mere end 15 år analyseret den danske og internationale klassekamp, på højde med eller tilmed undertiden på forkant med begivenhederne. Alle numre ligger på nettet, siden 2001 som pdf. Kpnet.dk har siden årtusindeskiftet været en daglig netavis, og i de seneste fire år har KPnetTV med sine reportager fra gaden været en fremragende kilde til ved selvsyn at følge med i ungdommens, arbejdernes og de folkelige bevægelses kamp.

Tilsammen giver de fire medier et nødvendigt overblik og tiltrængte redskaber til at forholde sig i en stadig mere skærpet kamp mellem den herskende klasse og det store flertal.

Gratis koster penge

Det hele stilles gratis til rådighed for alle interesserede gennem internettet.

Men det er ikke gratis at gøre det og holde kvalitetsinformation på nettet. Oktober Forlag modtager hverken statsstøtte eller har kommercielle annonceindtægter.

Det trykte blad Kommunistisk Politik er med sine abonnementsindtægter den eneste egentlige indtægtskilde til alle disse aktiviteter – men også Kommunistisk Politik lægges gratis på nettet ved

udgivelsen, samtidig med at abonnenterne modtager bladet med posten.

Derfor opfordres alle, der bruger og er glade for disse medier, til at være med til at holde dem levende på nettet og sikre deres videre udvikling. Dels gennem økonomiske bidrag, dels ved at

Oktober Støttekreds

melde sig ind i Oktober Støttekreds, deles ved at være med til at udbrede kendskabet til dem.

Giv økonomiske bidrag

Lige nu arbejdes der på at udvikle og modernisere hjemmeside kpnet.dk så mange nye tekniske muligheder – ikke mindst interaktive – kan blive taget i anvendelse, og designet gøres mere indbydende og let anvendeligt.

Støt med hvad du kan undvære. Både engangsbeløb og – endnu bedre – et fast månedligt støttebeløb. Alt modtages med tak. Der er brug for det.

Alle beløb kan indsættes/indbetales på

Bankkonto
1551 - 166 34 271

eller

Oktober Forlag
Giro 1-663-4271

Bliv medlem af Oktober Støttekreds

Venner og støtter af disse alternative medier og af Oktober-butikkerne i København, Århus og Odense har dannet en landsdækkende forening – Oktober Støttekreds – for at sikre deres drift og udvikling. Det er samtidig en videreførelse af Foreningen Oktober.

Bliv støttekredsmedlem nu. Det koster 100,- kr. om året, 150,- kr. for par.

Som medlem modtager man jævnlige nyhedsbreve, oplysninger om støttearrangementer, aktiviteter i butikkerne og meget mere.

Send en mail til:
stottekreds@oktobernet.dk med oplysning om navn – adresse – og mail.

Eller brug formularen på kpnet.dk.

Man kan også skrive til Oktober Bogbutik - Vesterfælledvej 1B - 1750 København V.

Kontingentbeløbet indbetales på overstående konti.

Nyheder hvor der kæmpes

Følg med

kpnet.dk

Kommunistisk Politik på nettet - hver dag

KPnetTV

Reportager fra gaden på youtube

KPnetavisen

Facebook forum

- og tegn abonnement på månedsbladet
Kommunistisk Politik

kontakt: komp@apk2000.dk

Patent på beslutninger: EU-folkeafstemning uønsket

Da statsminister Helle Thorning-Schmidt gik på talerstolen i Folketinget for at holde sin åbningstale, foreslog hun folkeafstemning om EU's patentdomstol den 25. maj 2014 – samtidig med valget til EU-parlamentet.

Hun og regeringen vil helst undgå en folkeafstemning, men deres egne jurister siger, at tilslutning til domstolen betyder afgivelse af suverænitet i et omfang, der kræver behandling efter den danske grundlovs paragraf.

Dansk tilslutning til EU's patentdomstol er en klokkeklar suverænitetsafgivelse, og det kræver enten 5/6 flertal i folketinget, eller at det bliver sendt til folkeafstemning. Med udsigten til en folkeafstemning sætter Dansk Industri sig i bevægelse for at stoppe den. Det er en del af et speget spil om hele fire mulige EU-folkeafstemninger, danske EU-undtagelser og EU-angreb på velfærd og suverænitet.

Dansk kapital frygter i den grad et muligt nej ved en folkestemning om tilslutning til patentdomstolen, at en af dens vigtigste interesse- og lobbyorganisationer har indledt en kampagne for at forhindre en folkeafstemning.

I første række retter skytset sig mod Dansk Folkeparti og Enhedslisten, der med et nej i folketinget kan udløse en folkeafstemning. Især søger Dansk Industri at presse DF, som er en del af 'blå blok' og parlamentarisk grundlag for en kommende Venstre-ledet regering, til at springe fra.

DI prøver at fortælle, at spørgsmålet om patentdomstolen og dansk suverænitet i disse forhold mest er en teknisk bagatel uden reel betydning. Men alene DI's interesse for sagen viser det modsatte.

Medlemskabet af patentdomstolen kan og vil få store konsekvenser i og

for Danmark, for det vil ikke bare øge de multinationale koncerners stilling i forhold til national lovgivning og nationale interesser, men kan også føre til økonomiske vanskeligheder og konkurer for mindre virksomheder, der indfanges i de juridiske spil, som er en del af patentområdet.

Patentdomstol og folkeafstemninger

DI's 'topmøde'

På DI's 'topmøde' for flere tusind danske virksomhedsledere i København den 24. september tilsluttede statsminister Helle Thorning-Schmidt sig kritikken og presset mod Dansk Folkeparti og erklærede, at 'DF svigter danske virksomheder'.

Venstres statsministerkandidat sluttede sig foran samme forsamling sig til DI's kampagne og erklærede sin støtte til Thorning-Schmidts bestræbelser på at 'omvende' DF:

- Jeg vil gerne komme med den kraftigst mulige opfordring til statsministeren om nu selv at engagere sig og sætte sig i spidsen for den her sag for at skabe det nødvendige flertal for patentdomstolen, sagde Lars Løkke Rasmussen.

Presset har allerede virket:

- Hvis regeringen virkelig havde et oprigtigt ønske om at finde et 5/6 fler-

tal i folketinget, så ville den indbyde til forhandlinger, siger formand Kristian Thulesen Dahl.

Der lægges op til en eller anden form for studehandel. Dansk Folkepartis principfasthed, når det drejer sig om dets holdning til EU, er langt mindre fast og konsekvent end til 'fremmede'.

Mindst fire mulige folkeafstemninger

Men patentdomstolen er kun en del af problemstillingerne i forhold til EU's og Danmarks stilling. Både regeringen og Venstre vil snarest afskaffe to af de danske undtagelser – de, der kaldes 'retsforbeholdet' og 'det militære forbehold'.

Endelig kræver det en folkeafstemning, hvis Danmark skal tilslutte sig Bankunionen, som vil skride hurtigt frem, efter det tyske valg er overstået – selvom regeringen ikke vil udskrive den.

Der er en stor EU-dagsorden for en hurtig udvikling af den økonomiske og monetære union med Bankunionen og for den fortsatte politiske og institutionelle udbygning af EU-staten – 'Euroens Forenede Stater', som kommissionsformand Barroso bebudede det i sin tale om 'EU-unionens tilstand' til parlamentet.

Den videre militære udbygning af EU står på dagsordenen for topmødet i december.

Men det betyder også traktatændrin-

ger, der åbner for nye folkeafstemninger ved kommende ratifikationsprocesser.

Ny parlamentariske kombinationer: Ny dansk undtagelse?

Hele denne komplicerede politiske situation omkring EU og Danmarks stilling i unionen har frembragt en spøjss og skrøbelig ny parlamentarisk konstellation af Enhedslisten, Dansk Folkeparti og Liberal Alliance, der har erklæret sig som tilhængere af en folkeafstemning om patentdomstolen og som modstandere af EU's diktater om, hvem der skal have SU, kontanthjælp, børnecheck og andre sociale ydelser.

Det er indlysende, at den skattefinansierede danske 'velfærdsmodel', der i forvejen er udsat for et gigantisk neoliberalt angreb, ikke vil kunne overleve et konstant dræn fra EU-borgere fra lande, hvor man ikke betaler så meget i skat, men så heller ikke har tilsvarende sociale ydelser.

Dans Folkeparti og Enhedslisten vil have endnu en dansk EU-undtagelse, sådan at EU-borgere uden egentlig tilknytning til Danmark, der efter kortere ophold ifølge EU-domstolen er berettiget til SU, børnecheck og kontanthjælp, ikke skal kunne modtage sådanne sociale ydelser.

Liberal Alliance med den nære tilknytning til Saxo Bank følger de britiske konservative i deres EU-kritik:

- Vi kan lave det ene forbehold efter det andet, og det kan vi fortsætte med, men i Liberal Alliance er vi ikke meget for at lave lappeløsninger. Briterne går efter en total genforhandling af deres forhold til EU. Det synes vi er et spor, der er værd at følge, siger partiets EU-ordfører Mette Bock til Ekstra Bladet, samtidig med at hun understreger, at partiet ikke har noget imod arbejdskraftens frie bevægelighed i EU.

Dansk Folkeparti med skærpet 'social' profit

Højrepartiet Dansk Folkeparti har under den ny partileder Kristian Thulesen Dahl i en række spørgsmål på det so-

- Det er ubegribeligt, at der er partier i Folketinget, der ikke vil stemme for EU's fælles patentdomstol - klager Karsten Dybvad fra Dansk Industri.

cialle område lagt sig meget tæt op ad tidligere socialdemokratiske holdninger og ligger nu til at slå eller matche Thorning-Schmidts socialdemokrater i stemmeandel.

Samtidig søger DF at samle den borgerlige EU-modstand ved at skærpe den kritiske holdning til EU – uden at ville ud af EU. Det kommer blandt andet til udtryk et ønske om den femte dansk 'social EU-undtagelse'.

DF erklærer, at partiet ikke vil søge at komme i regering, simpelthen fordi det vil have mere indflydelse udenfor som garant for en borgerlig regering.

Udlændingefjendtligheden med racistiske over- og undertoner er intakt. Det er partiets sjæl.

Men den skærpede sociale profil og EU-kritikken tiltrækker vælgere, som tidligere har været frastødt af DF's alt-

dominerende fremmefjendtlighed.

At det så ikke betyder meget i forhold til den faktiske politik, som føres og vil blive ført af en ny V-ledet regering, er en helt anden sag.

Dansk Folkeparti lytter traditionelt gerne til Dansk Industri. En ændret holdning hos DF ville sikre mod folkeafstemninger og fem sjettedeles flertal i folketinget – og ikke bare i forhold til patentloven, men også ved andre mulige lejligheder.

Indtil videre ser det ud til, at Thorning-regeringen og Venstre er enige om at udsætte folkeafstemningsspørgsmål til efter EU-parlamentsvalget i sidste halvdel af maj 2014 – og at arbejde hårdt for at forhindre afstemninger om både patentdomstolen og Bankunion.

Folkebevægelsen mod EU:

Ja tak til patent-afstemning i maj

- Vi er klar til en fair og demokratisk folkeafstemning om EU's patentdomstol samtidig med valget til EU-parlamentet. Et utvetydigt nej vil være det bedste for det danske erhvervsliv og samfund, udtaler Rina Ronja Kari, talsperson for Folkebevægelsen mod EU.

- En demokratisk folkeafstemning kræver bl.a., at offentlige tilskud til debat og oplysning i forbindelse afstemningen fordeles ligeligt mellem ja- og nej-siden, samt at regeringen ikke misbruger embedsfolk i kampagnen. Spørgsmålet om patentdomstolen

er ubetinget et rigsansliggende. Og når indbyggerne i Grønland og Færøerne påvirkes af afgørelsen, bør de også spørges ved folkeafstemningen.

Folkebevægelsens landsmøde i Aalborg sidste i oktober skal blandt andet udforme sit valggrundlag og vælge sine kandidater til EU-parlamentsvalget den 21. maj næste år. Søren Søndergaard, der har været Folkebevægelsens enlige repræsentant i en sidste årrække, træder fra med et ønske om at vende tilbage til folketinget for Enhedslisten.

EU-modstanden er ikke til salg!

Af Rina Ronja Kari

Rina Ronja Kari er talsperson for Folkebevægelsen mod EU og kandidat for liste N til EU-parlamentsvalget 25. maj 2014.

I dag 2. oktober er det 41 år siden, at et flertal af vælgerne stemte ja til dansk medlemskab af EF ved en folkeafstemning. Dengang stemte 63,4 % ja og 36,6 % nej. I de første år efter afstemningen svingede dette tal først lidt op og ned i meningsmålingerne

for derefter finde et leje, hvor kun 15-20 pct. ville helt ud af EU helt frem til for få år siden.

Nu har EU for alvor afsløret sig selv

EU har på flere måder afsløret sig selv, og det kan mærkes.

På demokratiske plan skete afsløringen blandt andet ved det grove politisk bedrageri, efter at befolkningerne i Frankrig og Holland afviste EU's forfatning. Med det erklærede mål at undgå vælgerens dom blev der flyttet rundt på nogle afsnit i traktaten, og den fik et nyt navn (Lissabon-traktaten) – men reelt med samme indhold.

På det sociale og økonomiske plan har EU afsløret helt klart, hvem man ønsker at støtte, hvor kriseramte euro-landes alvorlige situation er gjort værre med krav om massefyringer, lønnedgange og voldsomme sociale nedskæringer. Og med afsæt i krisen har EU sat endnu mere fart på i centraliseringen af magten i EU, så selv kommunalt børnehaverbyggeri kan bremses af direktiver fra Bruxelles.

Derfor er det ikke underligt, at 35-39 pct. af befolkningen i Danmark i dag er klar til helt at vælge EU fra i to meningsmålinger fra YouGov og Gallup i september og juni. Ved en folkeafstemning, hvor tvivlere ikke tælles med, ville det være 43-46 pct. nej.

Og efter en lang debat op til en folkeafstemning ændrer ting sig oftest i

nej-sidens favør, som det f.eks. skete ved folkeafstemningen om euroen i 2000, hvor en måling i Jyllands-Posten 11 måneder før sagde 50 pct. ja og 31 pct. nej. Som måske bekendt stemte 53,2 pct. nej.

EU-modstanden er blevet styrket – både i meningsmålingerne og i form af den organiserede tværpolitiske EU-modstand, der er samlet i Folkebevægelsen mod EU. Vi vil helt ud af EU, fordi vi ønsker et grundlæggende anderledes samarbejde i Europa og på globalt plan. Et frit samarbejde, hvor lande ikke kan dikteres sociale forringelser eller lignende.

Selvom EU i sig selv er en statsdannelse med klare nationalistiske træk og uden respekt for flytningens rettigheder – hvilket hvert år koster tusinder af menneskeliv – så forsøger EU-tilhængere at sætte EU-modstand i bås med højrenationalisme og Dansk Folkeparti (DF).

Konsekvent EU-modstand

Men DF er ikke EU-modstandens organisation. Selvom der uden tvivl er mange reelle EU-modstandere i DF, så er det et faktum, at partiet er tilhænger af EU. Den tidligere partileder Pia Kjaersgaard har tidligere forsvaret sociale nedskæringer i en finanslov med, at man skulle overholde euroens spilleregler.

Og for tiden overvejer den nuværende formand Kristian Thulesen Dahl et ja til aftalen om EU's patentdomstol, hvis han får indrømmelser i retning af f.eks.

Gennem alle årene har vi sagt "Ja til verden – Nej til EF-Unionen", her på en plakat fra Ib Spang Olsen.

at stoppe EU's såkaldte velfærdsturisme.

Folkebevægelsen mod EU vil også gerne sikre den nordiske model for skattefinansieret velfærd. Men det betyder ikke, at udlændinge skal holdes ude. Folkebevægelsens EU-modstand er i modsætning til Thulesen Dahls konsekvent og internationalt orienteret. Folkebevægelsen mod EU siger ja til verden, ja til velfærd og nej til EU.

Den modstand har eksisteret i over 40 år. Og den er ikke til salg!

Blogindlæg på Modkraft 2. oktober 2013.

Nedskæringsreformerne og regeringens 'sociale 2020-mål'

Regeringen vil vinde både kommunalvalg og folketingsvalg på 'tryghed'. Men dens egne nedskæringsreformer skaber selv de sociale katastrofer, som dens 'sociale 2020-mål' skal rette en smule op på. Enhedslistens balancegang mellem kritik og støtte skaber ikke noget alternativ.

Regeringens 2020-plans 'sociale mål' skal få befolkningen til at føle sig tryk ved regeringens politik, erklærede økonomiminister Margrete Vestager for nylig.

Udtalelsen kom, efter at det ikke var lykkedes for socialminister Annette Vilhelmsen (SF) at overbevise nogen som helst om, at de sociale mål kan opnås for de samme penge, der allerede bruges i dag: "Det skal bare gøres bedre."

Planen indeholder blandt andet målsætninger om at øge uddannelsesgraden og sænke hjemløshed og ungdomskriminalitet blandt de udsatte unge.

Men samtidig vil regeringen fortsætte sin EU-dikterede nedskæringsreformpolitik, der øger antallet af udsatte unge uden arbejde, uddannelse og bolig og producerer fattigdom og ulighed, alt sammen i et stadigt højere tempo.

Varm luft

Regeringens plan er varm luft, hvis ikke der sættes flere penge af til at opnå de sociale mål, og det er kun flotte ord, hvis de ikke følges op af handling, udtaler Enhedslistens sociale ordfører Pernille Skipper.

Hvad er så Enhedslistens forestilling om 'handling'?

Partiet kræver flere penge til bedre lappeløsninger på den sociale ulighed, voksende fattigdom og udstødning, som regeringens egne reformer selv skaber.

At kræve lidt flere penge til sociale indsatser er som at lappe huller i et synkende skib med et stykke tyggegummi.

Nedskæringsreformernes konsekvenser er slagting af tilkæmpet velværd og en

2020-strategi

gigantisk social utryghed, der har bredt sig i store dele af samfundet, bortset fra toppen, som har øget sin velstand.

EU-reformerne skaber kolossal utryghed

Dagpengereformen betyder, at 27.000 har mistet deres dagpenge indtil nu i år. Og 15.000 alene næste år ventes at miste deres hele deres forsørgelsesgrundlag, viser en ny prognose fra AKSAM-virke.

Førtidspension-reformen afskaffer som udgangspunkt førtidspension for personer under 40 år og flytter derudover folk fra dagpenge, sygedagpenge og førtidspension og parkerer dem på kontanthjælp til 7.000 mindre om måneden uden den lovede helhedshjælp og de såkaldte ressourceforløb.

Fleksjobreformen sætter lønnen ned for næsten alle fleksjobbere.

Kontanthjælpsreformen betyder bl.a., at gifte og samboende ikke kan få selvstændig hjælp, men skal forsøges af hinanden, og at den særligt lave kontanthjælpssats til uddannelsesparate unge fortsætter og er hævet til 30 år.

Selvom den kaldes uddannelseshjælp, er den på det samme lave niveau som kontanthjælpen til unge i dag. Rådet for Socialt Udsatte advarer i deres årsrapport om, at det vil betyde flere hjemløse

og udstødte unge, som aldrig bliver en del af samfundet, og hvis bidrag samfundet går glip af.

Den sociale retssikkerhed er ophævet i forhold til landets love, så kommunerne har kunnet spare en milliard kroner på udgifterne til socialt udsatte fra 2010-12 (Danmarks Statistik), uden at det har konsekvenser for andre end de udsatte selv.

SU-reformen skal skaffe unge hurtigere ud på arbejdsmarkedet ved at skære i længden af støtte og samtidig nedskære beløbet for hjemmeboende.

Og dette er blot nogle af de synlige konsekvenser af nedskæringsreformerne nu og i den nære fremtid. Frem mod 2020 bliver de enorme.

Det er en brøkdal af disse sociale konsekvenser, som regeringens sociale mål og måltal retter sig imod. Det er i sig selv lapper på huller i det synkende skib.

Social genopretning: Reformerne må ruller tilbage

Alle disse nedskæringsreformer er blevet mødt med stadig mere omfattende folkelige protester, der ikke er blevet mindre af, at det er SRSF-regeringen, der har øget 'reform-tempoet'. Enhedslistens fingeraftryk på de to seneste finanslove har ikke ændret en tøddel på den nedadgående retning.

Der eksisterer allerede et massivt folkeligt krav om, at nedskæringsreformerne stoppes, ruller tilbage, og at der gennemføres en strengt nødvendig social genopretning.

Varm luft og Enhedslisten

Hvis Enhedslisten ikke bare ville kritisere, men faktisk rejse disse krav og følge dem op med handling ved at stemme nej til finansloven, der sanktionerer regeringens asociale politik, så ville det ikke bare være varm luft.

Men Enhedslisten kritiserer regerin-

gen med den ene hånd og holder samtidig begge hænder under den, så der intet ændres ved og den asociale retning fastholdes.

Enhedslistens strateg Pelle Dragsted formulerer partiets parlamentariske handlemåde sådan:

"I forhold til det parlamentariske arbejde skal vi fastholde den balance, hvor vi på den ene side markerer et klart alternativ til både højrefløjen og til regeringens nyliberalistiske og asociale politik, og på den anden side viser, at vi søger indflydelse, og at vi hele tiden står til rådighed for politiske forhandlinger og aftaler, der trækker i den rigtige retning."

Tavs om EU's nyliberale diktater

Men når det gælder markeringen af et

klart alternativ til både højrefløjens og regeringens nyliberale og asociale politik, undlader Enhedslisten helt at fortælle befolkningen, at både blå og 'rød' bloks politik er to sider af samme EU-mønt, og at den danske regering under tre Rasmussen'er og en Thorning har fulgt og følger diktater, direktiver og henstillinger derfra.

"Vi skal overholde budgetlov, EU-henstilling og finanspagt." Det var det grundlag, finansminister Bjarne Corydon lagde frem, da han fremlagde regeringens udspil til finanslov.

Tavs om EU's henstillinger

Danmark har blandt andet fået 'henstillinger' fra EU-kommissionen om at sikre et større udbud af arbejdskraft og gøre uddannelsessystemet billigere (jf. folkeskolereformen og erhvervsskole-

reformen).

EU-kommissionen roser den danske regering for til punkt og prikke at have fulgt 'henstillingerne' (læs diktatet) fra 2012 med alle de overnævnte reformer.

Ikke mindst får regeringen ros for at have gennemført **efterlønsreformen**, der trinvis helt afskaffer den.

Med begge Enhedslistens hænder under sig.

Tavs om EU's budgetlov og finanspagt

EU's budgetlov er nu for første gang skrevet ind i finansloven med regeringens forslag for 2014. Den fastlægger et loft over kommunernes serviceudgifter på 229 milliarder kroner årligt over de næste fire år, og den er et resultat af

Branden på Frihedsmuseet

Naziforbrydelser opklares da ikke

Der er gået et halvt år, siden Frihedsmuseet blev nedbrændt ved et attentat, der stadig ikke er opklaret. Nu er politiet ved at henlægge sagen.

Den 28. april 2013 blev en af Danmarks historiens groveste hadforbrydelser begået, da mørke kræfter gennemførte et brandattentat mod Frihedsmuseet ved Langelinje i København. Det vellykkede attentat blev begunstiget af, at en effektiv vagtordning og overvågning var sparet væk.

Museet er en gave til den danske stat

fra modstandsbevægelsen. Heldigvis blev langt de fleste af de uerstattelige materialer fra modstandskampen 1940-45 reddet i sikkerhed.

Men endnu er brandtomten ikke ryddet og en genopbygning påbegyndt. Den ligger hen som en skæmmende ruin ved Churchillparken over for Mærskes hovedkontorer.

Politiet har ikke opklaret, hvilke kræfter der står bag attentatet, men står ifølge dagbladet Politiken stadig på bar bund. Det på trods af, at der er udlovet en dusør på ikke mindre end 100.000

kr. fra gamle modstandsfolk.

Nu siger politiet, at sagen vil blive henlagt til nytår.

I Danmark opklares alvorlige naziforbrydelser ikke. I 1992 blev den 29-årige socialist Henrik Christensen dræbt af en brev bombe på Internationale Socialisters kontor i Søllerødgade i København. 21 år efter er mordet stadig officielt uopklaret, selvom oplysninger fra en afhoppet svensk nazist til Ekstra Bladet, der blev offentliggjort den 26. april – to dage før brandattentatet mod Frihedsmuseet – udpegede en nazi-

EU's såkaldte finanspagt.

Denne lægger stramme lofter over udgifterne i både stat, regioner og kommuner. Hvis loftet bliver overskredet, betyder det økonomiske sanktioner fra EU-domstolen til de medlemslande, der ikke overholder EU's krav til finanspolitikken. Enhedslisten gør ikke meget ud af, at regeringen fører asocial nyliberal EU-politik til punkt og prikke, men foretrækker tavshed og snak om varm luft. For partiet har opfundet en 'balancegang' mellem at være et 'alternativ' og støtte en asocial og nyliberalistisk regering.

Det kan ingen være tryk ved.

Der er ingen vej uden om konklusionen, at et reelt alternativ må skabes ved et brud med både blå og 'rød' blok og EU-politikken.

Uopklaret

gruppe fra den kriminelle organisation Blood & Honour med den nu afdøde Marcel Schilf som gerningsmænd.

Tilsyneladende efterforskes heller ikke den sammenhæng.

Politiets manglende resultater med hensyn til naziforbrydelser i årtier viser, at faren fra nazister og den ekstreme højrefløj ikke tages alvorligt. Politiet og efterretningsvæsener, ikke bare i Danmark, fokuserer i første række på islamisk terrorisme og på venstrekræfterne, mens nazistisk og fascistisk terror oftest forbliver uopklaret.

Nazisten Anders Behring Breiviks masse-mord på unge deltagere på en socialdemokratisk sommerlejr kom som en bombe for de officielle væsener.

En bred kreds af politikere fra partier, der under besættelse stod for kollaboratørpolitikken (dvs. samarbejdspolitikken) med Hitlertyskland er enige om, at det ny museum, der skal opbygges på tomten fra det nedbrændte museum, skal have en anden karakter og ikke længere være et monument for frihedskampen og de danske modstandsfolk.

Leg og alvor

Det er vel efterhånden fem år siden, jeg mødte Asger, som lagde billet ind på et chaufførjob på min tidligere arbejdsplads. Jeg sad med i ansættelsesudvalget, da jeg som eneste anden chauffør skulle være nærmeste kollega. Personligt faldt jeg pladask for Asger, men udvalget ville det anderledes. De blev snøret af en charlatan, der forlod en lederstilling i SAS, fordi han var så betaget af ældre mennesker. Realiteten var, at han ikke magtede sin opgave som leder, hvilket kunne tale til hans fordel, men han havde i al for lang tid tilegnet sig de dårlige egenskaber, en sådan stilling fører med sig.

Det var min opgave at rundvise de omkring otte ansøgere på den potentielle nye arbejdsplads. Det var netop i det moment, at jeg kom ind under huden på Asger. Vores kemi var rendyrket harmoni. Asger var/er en rar familiefar med to – nu tre – små børn og ansat i det, vi københavnere kender som HT-busserne. Asger havde et fascinerende åbent sind, så snakkerne fandt hurtigt vej til fritidsinteresserne og vores ikke-udlevede drengeinteresser: frimærkesamling, modeljernbane, skak, og endelig suppleret med en mere nutidig interesse for slægtsforskning.

Vi aftalte, at uanset eventuelt fremtidigt kollegialt ansættelsesforhold så ville vi mødes. Asger fik desværre ikke stillingen, men vi opretholdt aftalen. Det var interessen for filateli, der blev begrundelsen for samværet. Idet Asgers samling lå lysår foran min, blev mærkerne blot en årsagsforklaring til det regulære: det hyggelige samvær. Asger er en lattermild og humoristisk type, og vi faldt i stadig bedre hak. Interesserne omkring frimærker og drømmene om modeljernbaner mundede ud i, at min kone betegnede Asger som min 'legekammerat'. Sagt i al gemytlighed og – vel at mærke – uden Asgers tilstedeværelse.

For to måneder siden orienterede

Asger mig så om, at han havde fået sparket som HT-chauffør!

Der var hermed dømt møde, hvilket vi over for os selv sig forklarede med, at vi igen måtte kigge 'mærker'. Asger kom som sædvanlig med en stor sort affaldssæk fyldt med hæfter og kataloger. Men først måtte vi have justeret tilværelsen.

Asger fortalte lige ud af posen: Efter små ti års ansættelse på delte vagter havde han fået sparket. Delte vagter betyder, at man kører i myldretiden. Du møder kl. 4 eller 5 om morgenen og kører frem til kl. 9 eller 10 om formiddagen, hvorefter du kan tage hjem for igen at møde ind kl. 15

eller 16 og fortsætte kørslen til 22 eller 23 om aftenen.

Asger har tre børn med sin samlever, som er pædagogmedhjælper. Asgers arbejdstider betød, at han dårligt nok så sine børn, men så kunne han jo købe ind og lave mad i sin 'middagspause'.

I 2011 blev han kaldt til samtale, fordi han havde haft ti sygedage. Det skulle forbedres! Det blev det også: I 2012 var der kun otte sygedage, men det var ikke en tilstrækkelig forbedring. I 2013 havde Asger fire sygedage på otte måneder – og så var det ud af vagten! Der var ikke grund til at sige tak for kaffe, for han blev ikke budt noget.

Nu kan vi andre dødelige så prøve at skruet et ugeskema sammen for Asger, kone og tre børn, der skal bringes til skole og institutioner og have mad. Hvor meget stress og sygdom hverdagen har udløst, kan man kun gisne om, men det var i hvert fald ikke i den retning, at Asgers arbejds-giver spekulerede i. Forløbet endte i 'ren kagemand'. Vognmanden angav derfor, at samarbejdsvanskeligheder var fyringsgrund. Den formulering er arbejdsgivernes kattelem, men en lem, der er bred som en motorvej og høj som et heksehyl.

Reno

Det er os – Underdanmark – der har visionerne og drømmene

*Tale af Dorte Grenaa, Arbejderpartiet
Kommunisterne, ved demonstrationen
'Vi tager Danmark tilbage – Afskaf
SRSF' på Rådhuspladsen, København,
1. oktober 2013*

Tak for invitationen til at komme og tale. Man kan kun blive glad over en demo som denne, hvis grundlag kræver Danmark og magten tilbage til folket. Det har vi brug for i tider som disse.

Vi har hørt her i dag, hvad det betyder at skulle leve under ”rød” og blå bloks asociale politik.

Den finanslov, som folketetinget nu skal i gang med at vedtage, er sort. Den får aktionærerne til forsat at grine hele vejen hen til banken. I den hellige konkurrences navn har erhvervslivet fortsat snablen i statskassen og hæver milliarder i kontanthjælp til spekulation.

Med finanslovsforslaget kan regeringen og de partier, der støtter det, bukke og skrabe hele vejen herfra og ned til EU-kommissionen i Bruxelles. Finansloven følger til punkt og prikke EU's diktat. Neoliberal nedskæringspolitik, hvis konsekvenser vi dagligt betaler for med vores liv og helbred.

Og med finansloven i hånden har udenrigsminister Villy Søvndal fået finansiering til at udvide dansk krigsdeltagelse rundt om i verden.

Den nuværende ”rød blok” har fulgt nøjagtig samme asociale kurs som ”blå blok”. Blot er Gucci-taskerne nu mere

synlige end Armani-habitterne. Deres politik har hverken kunnet redde velfærd eller redde landet ud af krisen.

De rige fester videre. Men vi har ikke tænkt os at betale festen længere.

Hvad kan vi gøre?

En anden politik kræver et brud med rød/blå blokpolitik. De kan hverken presses eller overtales til at sikre vores fremtid.

Der må skabes en levende og kæmpende bevægelse for at udvikle et alternativ. En bevægelse, der består af levende og kæmpende mennesker som os, der står her i dag og allerede er gået i gang på forskellig vis. Vi kommer i mange former, farver, aldre og politisk baggrund, vældig ofte de politisk ukorrekte, men vi er fælles om at ville skabe et nyt politisk alternativ.

En sådan bevægelse må skabes nedfra og gennem at handle sammen for vores krav og gensidig støtte og solidaritet.

TEMA: Giv folketetinget modstand!

Vi må stå sammen om at kræve **stop for nedskæringspolitikken**.

Vi må kræve **hele striben af asociale reformer** fra efterløns-, dagpenge-, fleks- og førtidsreform, kontanthjælps-, SU og skole- og uddannelsesforringelsesreform – at disse og lignende planlagte reformer **tages af bordet og rulles tilbage**.

Vi må kræve, at statsfinanserne, her i et af verdens rigeste lande, bruges til **social genopretning her og nu**. Der er nok at tage fat på.

Hvordan gør vi det?

Vi er ikke imod parlamentarisk arbejde. Og heller ikke imod at stemme her

i kommunalvalgs-nedskæringsløbet på én, der støtter vores krav. Hvis man da finder sådan én. Vi tror bare ikke, at det er det vigtigste.

Vi må skabe en bevægelse, der kan samle kræfterne bredt.

De unges kamp for uddannelse, bolig og retten til at være, de arbejdsløses og de udsattes kamp for eksistens og rettigheder, ja, hele arbejderklassens kamp for arbejde og mod lønnedgang og offentlige nedskæringer, det er to sider af samme mønt.

Bevægelsen for et alternativ må favne og inkludere EU-modstanden. Danmarks medlemskab af EU er en accelererende katastrofe. Regeringen og blå blok vil integrere Danmark yderligere på alle felter trods befolkningens modstand.

De lusker for at undgå folkeafstemninger om bankunionen og patentdomstolen og vil afskaffe de danske rets- og militærundtagelser. Danmark må ud af EU.

Det Danmark, vi vil have, er ikke en krigsnation. Det Danmark, vi vil have, har ikke krigsforbrydere som Fogh i sine regeringer.

Den danske deltagelse i USA's og NATO's og EU's krige i Afghanistan, Irak og Libyen har kostet dyrt i kroner, i menneskeskæbner og liv. Nu er Syrien et nyt mål.

Dansk krigsdeltagelse betales med andre fattige menneskers liv. Dansk krigsdeltagelse betales med rasering af velfærd.

Magthaverne tager fejl, når de tror, vi kan trynes helt ned. De siger, der ikke er råd til børnene, de unge, de gamle, de syge, de arbejdsløse, folk på offentlige sociale ydelser.

Men det er os, der ikke har råd til at have den slags regeringer og politikere.

Vi står med et system og en politik, der har spillet fallit.

Det er os – Underdanmark – der har visionerne, der har drømmene, os, der har modet og kræfterne til sammen at skabe et alternativ og vores fremtid.

STOP NEDSKÆRINGERNE!

Rul reformerne tilbage – Social genopretning nu!

Udtalelse fra Arbejderpartiet Kommunisterne

Modstanden mod SRSF-regeringens og blå bloks nedskæringspolitik og de asociale EU-reformer, som de gennemfører i fællesskab, fortsætter – fra folketingets åbning og i hverdagen!

De har lovet, at deres politik ville føre Danmark 'sikkert gennem krisen', og at de ville 'bevare velfærden'. De fortalte, at det var eneste sigte med hele striben af nedskæringsreformer, der tager fra almindelige danskere, mens de rige får kontantbonus og skattelettelser og de store banker sikkerhed for milliardspeculationer. Men det er velfærden, der slagtes, mens de rige fester.

Nye nedskæringsreformer er i støbeskeen. Hele uddannelsessystemet skal laves om til gavn for erhvervslivet og virksomhederne. Og folk skal arbejde i flere år, under dårligere arbejdsforhold og til en lavere løn. Skolelærere og SAS-ansatte er bare nogle af de første, der er ramt – i 'konkurrenceevnens' hellige navn.

Vi konstaterer: Det er løgn, at velfærden er reddet, eller at krisen er overvundet. 'Rød' og blå bloks medicin virker ikke. Den gavner kun de herskende, kapitalen og dens tjenere.

Vi kræver, at pensionsreformen, dagpengereformen, fleksjob- og førtidsreformen, kontanthjælpsreformen og SU-reformen rulles tilbage og afløses af solidariske ordninger, der kan sikre velfærd og et værdigt liv for alle. Vi forlanger, at alle de nyliberale reformer efter EU's diktat tages af bordet igen.

Giv folketinget modstand

Danmarks medlemskab af EU er en accelererende katastrofe. Regeringen og blå blok vil integrere Danmark yderligere på alle felter trods befolkningens

modstand. De lusker for at undgå folkeafstemninger om bankunionen og patentdomstolen og vil afskaffe de danske rets- og militærundtagelser. For supermagten EU er lige om hjørnet.

Vi kræver stop for al videre integration i EU og folkeafstemninger om bankunionen og patentdomstolen – i sidste ende om Danmarks medlemskab af EU.

Den danske deltagelse i USA's og NATO's krige i Afghanistan, Irak, Libyen har kostet dyrt i kroner og menneskeskæbner. Nu er Syrien et nyt mål, sammen med en række afrikanske lande.

Vi kræver stop for den aktivistiske udenrigspolitik, stop for enhver form for dansk krigsdeltagelse, og at de skyldige i krigene og krigsforbrydelserne stilles for en domstol.

Vi lover folketinget og det politiske system modstand! Ved det kommende kommunalvalg anbefaler APK at stemme på lister og kandidater, der går ind for disse krav. Findes sådanne lister eller kandidater ikke i din kommune, så stem blankt.

Nej til lønnedgang og nedskæringsreformer!

Giv folketinget modstand!

26. september 2013

TEMA: Giv folketinget modstand!

Frem med fællesskabet

Jo, fandeme er det samfundets skyld!

Af Henning Paaske Jensen, APK Odense

Fotos fra 1. okt. folketingets åbning - Med tak for lån af fotos fra Martin Kirchhoff Rasmussen og Filip Stadler - og til undergroundnews.dk.

Se også KPnetTVs video-reportage

Individualismeholdning må fortrænges – fællesskab og klasseholdning må frem

Lytter man til det etablerede samfunds vandrør, skurrer det. Hvad fanden er der gang i?

Overskrifter vælter frem: individualisme – forbrugerisme – økonomisk slavebinding – vær dig selv nok – fremmedhad.

Er du utilfreds, er det dine egen eller din families skyld.

Du får lov til at drømme om at blive stjerne for en aften, have X-factor, drømme om drømmeboliger i Liebhaverne og Hammerslag i TV. Eller hvis du er ”modig”, kan du deltage i reality-udstødelsesshows som Robinson.

Livet overlades til at være en individuel drøm eller konkurrence om at udstøde andre, for at du selv eller din gruppe har succes. ”Sund kappestrid”, kaldes det.

Ikke nok med det.

Det bagvedliggende system, som understøtter og uafsladligt stimulerer og fremkalder disse foreteelser, forsøges holdt helt udenfor.

Tværtimod forsøges klassefællesskab og solidaritet igen og igen at blive kastet i skraldespanden som noget gammeldags og overstået,

som ”var engang”.

”Det er samfundets skyld” forsøges gjort til en vittighed, en latterlig holdning om individuel ansvarsforflygtigelse, selvom det samme kapitalistiske samfund masseproducerer usikkerhed, krise og delagtighed i krig. Bygget op på udbytning, spekulation og kædebrevskasino-økonomi i et globalt økonomisk system, som trues af sammenbrud.

Der er brug for, at vi sammen gør os fri af fordummelsens påvirkning og højt

siger til hinanden – og det kan ikke siges højt nok ud over gader og stræder:

- Jo, fandeme er det samfundets skyld, at der er krise, arbejdsløshed og ghettoisering.

- Jo, fandeme er det systemets skyld, at vi deltager i krige, som går ud på at få del i rovet fra verdens monopoler.

- Jo, fandeme er det systemets skyld, at

virkeligheden er forbundet med usikkerhed og frygt for fremtiden.

Generelt kæmper den enkelte og familierne en hård kamp for at få tingene til at hænge sammen. ”Nassegrupper” og ”nassesamfund” er vores modparts – kapitalens – opfindelse.

De, der står helt udenfor og ikke kan komme med på vognen, indretter deres egne værdier. Også her er det selvforstærkende, hvis man er overladt til sig selv – til individualisering, uden klassefællesskabsfølelse med den arbejdende befolkning.

Lige så klart er det, at den enkelte har et ansvar – men det er et ansvar over for hinanden og over for klassefællesskabet.

Jo, fandeme skal vi almindelige mennesker, hvor forskellige vi end er, tage os sammen og holde hinanden i hænderne, så vi ikke er overladt til individuel lykkeskabelse og frustrationer.

Finder vi veje til, at ungdommen, de arbejdende og de arbejdsløse rækker hånden ud imod hinanden, opstår en ny energi.

Sammen kan vi udfordre magthaverne, som forsøger at fedte deres krise af på os og opsplitte os og fordumme os i stort og småt.

Fokus på EU's krigsforberedelser

Fredsbevægelse og EU-modstand i fælles aktion

Fredsfestival Århus 2013 startede den 5. oktober med en demonstration gennem byen, fortsatte med et velbesøgt og spændende debatmøde og sluttede af med en fredskoncert fuld af energi og god musik.

Fredsfestivalen var arrangeret af Århus mod krig og Terror og Folkebevægelsen mod EU i Aarhus.

Dagen begyndte med taler på Rådhuspladsen, hvor Rina Ronja Kari bl.a. slog fast, at Danmark er så styret af EU's målsætninger og krav, at en nødvendig vej, hvis vi vil en anden politik, er at kræve Danmark ud af EU.

Carsten Andersen fra Århus mod Krig og Terror var dagens anden taler på Rådhuspladsen. Han beskrev bl.a., hvordan EU søger at vinde indflydelse og magt i de europæiske stormagters gamle kolonier i Afrika. Der sættes militært ind over for pirateri, og EU invaderer Mali under dække af humane begrundelser. Han kom også ind på en anden af fredsbevægelsens vigtige opgaver: at samle til modstand mod en krig mod Syrien.

EU har store imperialistiske ambitioner. Der opbygges indsatsstyrker, der kan indsættes overalt i verden, hvor man vil finde det passende i forhold til de økonomiske og politiske interesser. F.eks. diskuteres det i EU-parlamentet, at en invasion i Syrien kunne have været en oplagt opgave for en fælles EU-styrke.

Spændende og oplysende debat

I fire oplæg af Rina Ronja Kari og Jesper Morville fra Folkebevægelsen mod EU, Dorte Grenaa fra Stop Terrorkrigen og Tom Paamand fra Aldrig Mere Krig blev der i den grad sat fakta på EU som en organisme, der systematisk har bevæget sig frem imod at udfylde et af sine centrale mål: at få en militær dimension, hvor de økonomiske su-

Carsten Andersen fra Århus mod krig og terror taler ved demonstrationen under Fredsfestivalen den 5. oktober. Danmark ud af EU - Stop EU's militarisering - Bevar de danske EU-undtagelser - var demonstrationens hovedparoler

permagtsambitioner får sat våbenmagt bag.

I tæt samarbejde med USA og NATO plejer den europæiske kapital sine interesser i en enorm våbenproduktion og stiler mod en stående fælles hær, som Lissabon-traktaten har lagt skinnerne ud til. EU-landene har tilsammen allerede et større militærbudget end Rusland og Kina tilsammen.

Stop EU's militarisering

Danmark er med i EU's oprustning et langt stykke hen ad vejen og følger med de kommende flykøb f.eks. EU's linje for større investeringer i militært isenkram, og Danmark er i den grad med i aktioner i Afrika, hvor militær indblanding går hånd i hånd med planer for ulandsbistand, økonomiske investeringer og deltagelse i besættelser som i Mali.

Men selvom vores politikere allerede nu trækker os ind i EU's militarisering, er de danske undtagelser vigtige at kæmpe for, og en debat om dem vil sætte et skarpt lys på, hvad EU har gang i. Noget der i allerhøjeste grad forsøges skjult.

Hver gang vi får lov til at have en EU-debat, styrkes modstanden kraftigt. Meget få mennesker ønsker EU's nyliberale virkelighed eller at stå bag militær intervention i andre lande for at stjæle landets naturressourcer.

EU-politikerne er bevidste om faren for det, de kalder borgerkrigstilstande, i EU-landene, og den militære oprustning vil således også være rettet mod at holde befolkningens protester og modstand nede. Så krig i form af brug af våben, fra tåregas til dræbende kugler, vil være en anden side af EU's krigsførelse.

Som det blev nævnt i debatten, har vi allerede set et dansk politi skyde med skarpt mod en anti-EU-demonstration d. 18. maj 1993 efter den omafstemning, der fulgte på folkeafstemningen om Maastricht-traktaten, hvor vi stemte 'forkert'. Og EU holder allerede nu store borgerkrigsovelser med øvelser i gadekamp osv.

Debatten var livlig på fredsfestivalen og lover godt for fremtiden. I selve arrangementet havde den århusianske fredsbevægelse og EU-modstanden lagt kræfterne sammen. Både fysisk, ved at udvikle idéerne og få dem bredt ud, men også som tænkemåde i forhold til, hvordan vi opbygger bevægelser.

EU har afgørende betydning for forholdene i Danmark, både når det gælder afskaffelsen af velfærd og af demokrati og for militariseringen af samfundet. Det sidste gøres i tæt koordinering med NATO. Derfor er det også af stor betydning, at vi kæder tingene sammen og som her f.eks. forbinder ønsket om fred med forsvaret for EU-undtagelserne og kampen for at komme ud af EU.

Alle fire oplæg gav et væld af oplysninger, og da der bl.a. blev optaget video af oplæg og debat, vil der blive mulighed for, at flere kan få udbytte af dagen.

Danmark i EU's militære opbygning og krige

Af Dorte Grenaa

EU har bemyndiget sig selv i "bekæmpelse af terrorismens" navn at udsende sine militære styrker globalt, hvor de mener, det tjener deres økonomiske og politiske interesser. I den fælles sikkerheds- og forsvarspolitik fremlagt på EU topmødet december 2012 slås det fast, at "fælles sikkerheds- og forsvarspolitiske missioner og -operationer (FSFP) er et afgørende element i EU's samlede tilgang i kriseregioner såsom det vestlige Balkan, Afrikas Horn, Mellemøsten, Sahel, Afghanistan og Sydkaukasus. FSFP-missioner og -operationer bør gennemføres i tæt samarbejde med andre relevante internationale aktører såsom FN, NATO, OSCE og Den Afrikanske Union."

På EU-topmødet her i december 2013 er EU's fælles sikkerheds- og forsvarspolitik (FSFP) på dagsordenen. Der lægges op til nye store skridt i EU's militære udvikling som en imperialistisk stormagt på den globale arena. Særlig to spørgsmål er blevet lagt frem, nemlig mere effektive militære operationer og større udnyttelse og udvidelse af den samlede militære kapacitet og krigsindustri under en fælles militær opbygning.

I juli i år udsendte EU-kommissionen et kommuniké med titlen "*Styrkelsen af en mere konkurrencedygtig og effektiv forsvars- og sikkerhedssektor*". Det indeholder en række konkrete forslag til styrkelse af ikke mindst den europæiske krigsindustri og dens adgang til råstoffer som grundlaget for EU-imperiets krigsmaskiner.

12. september 2013 fulgte EU-parlamentet kommissionens kommuniké op med vedtagelsen af "*EU's militære strukturer: den aktuelle situation og fremtidsudsigter*".

13. september blev den danske SF-R-regerings opdaterede nationale udgave

af EU's fælles sikkerheds- og for-

Dorte Grenaa her tv i panelet ved Fredsfestivalen i Århus
Denne artikel er en udvidet udgave af hendes indlæg der

svarspolitik, nemlig "*Danmarks samtænkte stabiliseringsindsats i verdens brændpunkter*", fremlagt.

Både EU's præsident, kommissionen, parlamentet og den danske regering beklager samstemmende, at EU endnu ikke fyldt ud er stand til at spille den militære rolle på globalt plan, som EU's samlede økonomiske magt burde afspejle og berettigede til.

Dansk oprustning med EU

Voldtager den danske forsvarsundtagelse

Hvordan kan en dansk regering lave en dansk version af EU's fælles militær- og krigspolitik, når vi har den danske forsvarsundtagelse tilbage fra "det nationale forræderi" efter nej til Maastricht-traktaten? Det kan de, fordi de spiller med fordækte kort, lyver og siger det modsatte af, hvad de egentlig laver i ly af den nye internationale militærstrategi.

I de seneste årti har FN, EU, NATO, OSCE og Verdensbanken udviklet en "samtænkt stabiliseringsindsats". En krigsstrategi, som også danske rege-

ringer har benyttet sig flittigt af. Den betyder, at civil, bistands- og humanitær indsats sammenkobles med militære angreb og besættelser og tjener den samlede indsats for at få kontrol over råstoffer, markeder, energi og andre strategiske områder. 'Stabilisering' betyder kontrol og magt med krig såvel som økonomiske, politiske og civile midler.

Den danske regering beklager dybt, at den danske forsvarsundtagelse forhindrer dem i at sende danske kamptrupper ind i EU-ledede krige og operationer, og ønsker undtagelsen afskaffet, hvis der nogen sinde skulle blive udsigt til, at vi ville stemme ja. Men med strategien om samtænkt indsats deltager skiftende regeringer i EU's militære opbygning og krige under dække af civil deltagelse eller deltager i samme operation militært i NATO og FN regi.

Der har været bemærkelsesværdigt stille i de danske medier og blandt Folketingets partier om dette. Der synes at herske stor enig om, at befolkningen skal vide så lidt som muligt om den militære udvikling både i EU og i Danmark. Og ikke mindst om skiftende regeringers omgåelse af den danske forsvarsundtagelse.

Den danske krigsdeltagelse, militære opbygning og underlæggelse af EU's og NATO's militære opbygning er langt mere omfattende, end de fleste af os går og tror.

Samtænkt stabiliseringsindsats

Med strategien om samtænkt stabiliseringsindsats er der tale om en gigantisk udvidelse af den militære opbygning, der starter som en koordinering mellem de forskellige alliancer, EU og NATO, inden for alliancen selv, som vi har set i EU, inden for de enkelte lande og inden for de enkelte hærheder. Og ikke mindst mellem militæret, er-

hvervslivet, statsmagtens institutioner og udviklingsbistand, nødhjælp og humanitær indsats både internationalt og nationalt.

S-R-SF-regeringens danske version – ”*Danmarks samtænkte stabiliseringsindsatser i verdens brændpunkter*” – blev ikke tilfældigt fremlagt af hele fire ministre: udenrigsminister Villy Søvndal (SF), forsvarsminister Nicolai Wammen (S), justitsminister Morten Bødskov (S) og udviklingsminister Christian Friis Bach (R).

I indledningen hedder det bl.a.:

”Stabilisering af skrøbelige stater er en afgørende udfordring i det 21. århundrede. Det afspejles i mange danske indsatser i disse år. Det gælder f.eks. i Somalia, Mali, Syrien og Afghanistan ...

Samtænkte stabiliseringsindsatser, der finder sted i krydsfeltet mellem sikkerhed og udvikling, er en særlig prioritet i den danske udenrigspolitik. Danmark har mange forskellige kapaciteter til rådighed for indsatserne, heriblandt diplomati, udviklingssamarbejde, militær og politibidrag. Samtænkning finder sted på mange forskellige niveauer – strategisk og operativt.”

Der tales bl.a. om samtænkning konkret med Hjemmeværnet, politiet, Beredskabsstyrelsen og PET, hvorfra så-

kaldt frivillige civile kan uddannes og udsendes sammen med militærenheder for at understøtte disse før, under og efter et militært angreb og besættelse.

Samtænkningen til civilsamfundet sker desuden med brug og udsendelse af diplomatisk bistand, politisk infiltration, juristbistand (såkaldt ”Rule by laws”), støtte til opbygning af lovgivning, dommerstand, fængselsvæsen osv. Helt aktuelt har udenrigsminister Villy Søvndal netop afsat 25 millioner yderligere til at politistyrker i de oprørskontrollerede områder i Aleppo i Syrien og opbygning af et nyt retsvæsen, som oprørerne og vesten kan kontrollere.

Ligesom EU-kommissionen og EU-parlamentet sætter den danske regering fokus på det, de kalder kapacitetsopbygning. Dvs. at blive større, stærkere, få flere midler, mandskab, materiel og redskaber. Samt at sikre sig en militær, sikkerheds- og statsopbygning i de områder, som EU, i samarbejde og konkurrence med USA, har udråbt sig til herre over, så de kan varetage EU- og USA-imperialismens interesser. Denne strategi om lokal kapacitetsopbygning kaldes også for krig pr. stedfortræder.

Nogle af de ting, der tales om i forhold til den danske indsats i fremtiden, er at

- Sikre integreret planlægning, hvor

udviklingsbistand, militære bidrag og civile udsendelser (inkl. politi) indgår i de fælles danske landepolitikpapirer og regionale programmer.

- Styrke den fælles træning mellem civile og militære aktører, f.eks. gennem fælles deltagelse i kurser i regi af Udenrigsministeriet, Forsvarsministeriet og Justitsministeriet.
- Styrke forsvarsets evne til at deltage i kapacitetsopbygning internationalt.
- Tilbyde støtte til uddannelse og træning i menneskerettigheder og international humanitær ret i forbindelse med kapacitetsopbygning af sikkerhedsstyrker.

Freds- og Stabiliseringsfonden

Den samtænkte stabiliseringsindsats – eller aggression og krigsindsats, som den burde hedde – finansieres bl.a. gennem forskellige millionfonde som Freds- og Stabiliseringsfonden.

Freds- og Stabiliseringsfonden blev oprettet med Forsvarsforliget 2010-14 og forlænget med Forsvarsforliget 2013-17. Mellem 2010 og 2014 rædede den officielt over 930 mio. kr. Den forventes dog at blive væsentligt styrket i de kommende år. Alene i udviklingsbistand har regeringen afsat 1,4 mia. kr. til stabilitet og beskyttelse i 2014 samt humanitære midler på 1,5 mia. kr.

”Afrikanske løsninger på afrikanske problemer”

Citaterne herunder er fra ”Danmarks samtænkte stabiliseringsindsatser i verdens brændpunkter” om indsatsen i Afrika

”Siden 2007 har de østafrikanske lande med blandt andet Danmarks støtte udviklet EASF (Eastern African Standby Force), hvis formål er at bidrage til konfliktforebyggelse og konfliktløsning – først og fremmest i regionen. Samarbejdet i EASF består af træning og uddannelse af militært personel såvel som civile og politistyrker, fælles øvelser og en fast mødestruktur for det militære lederskab og forsvarsministrene i regionen. Konkret er ambitionen at opstille en østafrikansk reaktionsstyrke i 2015 på ca. 5.000 mand,

der foruden robuste militære styrker omfatter en politikomponent såvel som civile eksperter med henblik på håndtering af konflikters afledte konsekvenser. Ud over de synlige resultater bidrager EASF til at skabe netværk og tillid på tværs af de østafrikanske landes sikkerhedsstrukturer. EASF har skabt en grundlæggende samarbejdsstruktur og -kultur landene imellem, som har gjort det muligt, at afrikanske styrker i dag håndterer sikkerheden i Somalia – og i fremtiden vil være rustet til andre potentielle konflikter.”

”Desuden bidrog regeringen i marts 2013 (efter sit militære bidrag til den franske angreb og besættelse) gennem Freds- og Stabiliseringsfonden

til den afrikansk-ledede støttemission i Mali (AFISMA). AFISMA har bl.a. til formål at bidrage til kapacitetsopbygning af de maliske sikkerhedsstyrker og støtte de maliske myndigheders indsats for at genvinde kontrollen med områderne i det nordlige Mali.

Bidrag til Mali og regionen er desuden samtænkt med Danmarks øvrige engagement i regionen. Bl.a. kan nævnes Danmarks langvarige bistandsengagement i Mali, Niger og Burkina Faso, freds- og stabiliseringsindsatserne i Niger og Libyen, herunder danske bidrag til EU’s krisestyringsmissioner, samt dansk civil og militær støtte til opbygning af afrikansk sikkerhedsarkitektur gennem AU og ECOWAS.”

Den årlige udviklingsbistand på over 16 mia. kr. er et vigtigt redskab i den styrkede danske prioritering af indsatser i skrøbelige lande.

Embedsmænd i ledelsen

Med forsvarsforliget 2004 blev der påbegyndt en tværministeriel samtænkningssstruktur. I 2010 blev der oprettet en samtænkingsstyregruppe bestående af afdelingschefer fra Udenrigsministeriet, Forsvarsministeriet, Statsministeriet og Justitsministeriet. Styregruppen tager strategiske og operative beslutninger og har bemyndigelse til at forvalte Freds- og Stabiliseringsfondens midler.

I 2009 blev der nedsat et mindre Samtækningssekretariat, der, som det hedder, ”bistår med koordination af indsatser og samarbejder på tværs af ministerier, arbejder med policy-udvikling vedrørende skrøbelige stater og stabilisering, daglig forvaltning af Freds- og Stabiliseringsfondens indsatser samt styrkelse af civil kapacitet og erfaringsopsamling”.

Det, som den danske regering kalder for en aktiv udenrigspolitik, består således af dansk samtænkt stabiliseringsindsats, hvor militære krige og operationer samordnes med statens udviklingsbistand og med civile organisationer og erhvervslivet i et gigantisk edderkopspind uden nogen form for demokratisk kontrol eller indsigt. Og helt i modstrid med befolkningens vilje, øn-

sker og opfattelse af fred, sikkerhed og humanitær indsats.

Regeringen vil frem i EU

Omkring samtænkningen i EU hedder det i regeringens dokument:

”Etableringen af Den Fælles Udenrigstjeneste i 2010 har givet et stærkere udgangspunkt for implementeringen af EU’s fælles udenrigspolitik i praksis.

Dansk oprustning med EU

Men selvom grundlaget er styrket, opleves det fortsat som en udfordring at sikre den gennemslagskraft, som EU – i kraft af sin størrelse – potentielt vil kunne opnå.

Regeringen prioriterer at bidrage til at sikre en mere samlet EU-tilgang på tværs af EU’s institutioner og en styrket koordination mellem medlemslandene. Desuden skal EU i sine interne procedurer blive bedre til at koordinere indsatserne i Bruxelles og i felten. Endelig skal der fortsat arbejdes med at styrke det regionale og multilaterale samarbejde på tværs, inkl. mellem EU, FN, NATO og AU, med øje for de forskellige organisationers komparative fordele.

En mulighed er at udbygge EU’s ’early warning system’ med henblik på bedre at identificere og overvåge lande

og områder, hvor der er risici for konflikt. Danmark har også peget på behovet for at udarbejde samlede strategier for EU’s tilgang til en given krise eller land med henblik på at skabe et fælles afsæt for EU’s mål og instrumenter, sikre en klar arbejdsdeling og samtidig skabe mulighed for hurtige og fleksible løsninger.

Den højeste EU-udenrigsrepræsentant Catherine Ashton er nu i færd med at udarbejde en strategi for samtænkning i organisationen, og medlemsstaterne arbejder samtidig på at øge effektiviteten og samtænkningen af EU’s krise-styringsprocedurer. Danmark har været instrumentel i denne proces og har bl.a. med en række ligesindede lande spillet ind med konkrete anbefalinger til, hvordan arbejdsgangene kan målrettes til bedre samtænkning.”

En rapport, som vil blive fremlagt på EU-topmødet til december.

Hvor er EU’s militære udvikling i dag?

Både EU-kommissionen og EU-parlamentet har travlt med at understrege, at den fælles militære udvikling ikke er gået hurtigt nok og ikke er kommet langt nok. Ikke mindst beklages det dybt, at EU missede sin første oplagte chance for at bruge sine udrykningsstyrker i forhold til situationen i Mali i Afrika og Syrien.

EU-topmødet skal rette op på dette og behandle, hvordan EU sikrer sig

Dansk deltagelse i EU-missioner

EU’s internationale missioner er en del af EU’s Fælles Sikkerheds- og Forsvarspolitik, som blev lanceret i 1999 og traktatfæstet med EU’s grundlov, Lissabon-traktaten, der trådte i kraft den 1. december 2009. Den Fælles Sikkerheds- og Forsvarspolitik giver EU adgang til at lede civile og militære missioner rundt omkring i verden og med kort varsel udsende en udrykningsstyrke til et kriseområde.

Siden 1999 har EU ledet 24 internationale operationer og krige, hvoraf 16 har været civile og otte militære. Der er i dag 14 aktive missioner inden for

bl.a. retsvæsenet, civil administration, politimæssige opgaver og beskyttelse.

Danmark er en væsentlige bidragsyder til EU’s civile missioner og bidrager for øjeblikket direkte med personel til følgende missioner:

- EU’s retssektormission i Kosovo (EULEX Kosovo)
- EU’s monitoreringsmission i Georgien (EUMM Georgien)
- EU’s politimission i Afghanistan (EUPOL Afghanistan)
- EU’s politimission i de besatte palæstinensiske områder (EUPOL

COPPS)

- EU’s flysikkerhedsmission i Sydsudan (EUAVSEC Sydsudan)
- EU’s regionale træningsmission for maritim kapacitet på Afrikas Horn (EUCAP Nestor Afrikas Horn)
- EU’s træningsmission for terrorisme og kriminalitetsbekæmpelse i Niger og Sahel-regionen (EUCAP SAHEL Niger)
- EU’s kommende grænsemission i Libyen

Kilde: Udenrigsministeriet

større effektivitet af sine militære missioner og operationer, samt udbygning af den militære kapacitet fremover, som det hedder fra kommissionen.

Fælles militær overkommando

Det handler bl.a. om yderligere at få centraliseret kommandostrukturen og ledelsen af EU's indsatsstyrker (battle group, oprettet i 2007). Ved traktatfæstelsen af disse i Lissabon-traktaten var man af hensyn til nationale og historiske interesser nødt til at tildele ledelsen af hver enkelt udrykningsbataljon til forskellige lande på skift som garant for national indflydelse.

Der ligger i EU-parlamentets resolution et forslag om, at der nu i stedet oprettes et permanent operativt hovedkvarter og kommandocentral. Det skal ligge under den fælles europæiske udenrigstjeneste og ud over udrykningsstyrker også varetage at kombinere EU's civile og militære indsats i deres interesseområder. Desuden skal det planlægge den videre militære samkøring af de forskellige nationale hærheder, materiel, krigsindustri og sikring af råstoffer og energi til en samlet effektiv operativ krigsmaskine.

Et andet forslag fra EU-parlamentets resolution går ud på, at man skal bevæge sig fra kun at tale om opbygningen af udrykningsstyrker på de besluttede 60.000 kampklare soldater (som man endnu ikke er nået op på) til bredt at satse på den militære opbygning, som EU kalder 'permanente indsatsstyrker' – altså en stående hær.

I alt stiller EU-parlamentets resolu-

Danmark er med til at uddanne soldater i bl.a. Kenya. Foto: Forsvaret.dk

tion – "EU's militære strukturer: den aktuelle situation og fremtidsudsigter" – hele 58 konkrete forslag til at styrke

Dansk oprustning med EU

EU's militære opbygning og formåen. Kun én dansk EU-parlamentariker, nemlig fra Folkebevægelsen mod EU, stemte nej til hele resolutionen.

Udvidet militær kapacitet – industri og råstoffer

En anden vigtig side af spørgsmålet om udvidet militær kapacitet på det kommende topmøde er de nye tiltag til at strømline og centralisere krigsindustrien, adgang til råstoffer og energi, så EU kan være uafhængig af nogen tredje part.

NATO's generalsekretær og krigsforbryder Fogh Rasmussen understre-

ger forud for topmødet vigtigheden af at støtte EU-kommissionens planer for at udvikle en stærk europæisk krigsindustri.

EU's medlemslande bruger tilsammen mere på militær end Kina, Rusland og Japan lagt sammen ifølge tal fra det svenske Fredsforskningsinstitut SIPRI.

EU's medlemslande har mellem sig 1,6 millioner soldater og bruger årligt 194 milliarder euro på militær – men den styrke hæmmes i sin udfoldelse af overlappende kapacitet og de nationale forbrug, ifølge EU-kommissionen og parlamentet.

75% af militæruddgifterne bruges i dag i nationale militærbudgetter. Og det vil EU have ændret til fordel for de fælles militæruddgifter i Unionen.

Da EU's præsident Barroso lancerede EU-kommissionens dokument "Styrkelsen af en mere konkurrencedygtig og effektiv forsvars- og sikkerhedssektor" i juli i år, gav han tre hovedargumenter i sin pressemeddelelse:

1. Det er afgørende nødvendigt at styrke EU's udenrigspolitik og EU's rolle i verden.
2. Pga. den økonomiske situation har intet land råd til alene at opbygge en stærk militær kapacitet. Det må samordnes og opbygges fælles som en militær enhed.
3. Sikkerheds- og krigsindustrien er en vigtig industri, der skaber knap en million job i Europa, med en omsætning på 96 milliarder euro i 2012 og en eksport på 23 milliarder euro i 2011. Den må sikre uafhængig adgang til råstoffer, energi, arbejdskraft og markeder.

Freds- og stabiliseringsberedskabet

Regeringens udsendelse af civile eksperter i den samtænkte civil-militære stabiliseringsindsats sker gennem Freds- og stabiliseringsberedskabet (FSB). Det blev i 2008 udliciteret fra Udenrigsministeriets Sikkerhedspolitiske kontor til det private konsulent- og rådgivningsfirma NIRAS.

NIRAS opererer over det meste af verden og havde i 2012 en omsætning på 1,2 mia.kr..

Beredskabet går tilbage til 1994,

hvor der under Nyrup-regeringen blev oprettet Danmarks Internationale Humanitære Beredskab (IHB), der i 2011 skifter det navn til Freds- og Stabiliseringsberedskabet.

Med skiftet slås nødhjælpapuljer og beredskabspuljer sammen, hvilket giver militæret adgang til at samtænke ressourcer, penge og mandskab i forbindelse med udsendelse i katastrofe og krisesituationer.

Udsendelse af eksperter til hu-

manitære opgaver udgøres primært af beredskabslisterne hos tre store, danske nødhjælpsorganisationer, som også sender eksperter ud med penge fra Freds- og stabiliseringsberedskabets bevillinger – nemlig: Dansk Røde Kors, Dansk Flygtningehjælp og Læger Uden Grænser.

Det er Udenrigsministeriet, der står for finansiering og bevillinger i Freds- og Stabiliseringsberedskabet.

Krigsindustrien skal omorganiseres og gøres endnu mere konkurrencedygtig på det stigende eksportmarked. Landene skal ikke producere det samme materiel eller materiel med forskellige standarder, der ikke passer til resten af EU's militære apparat.

Der skal produceres til Unionens krigsmaskine med en specialiseret arbejdsdeling.

Der skal gøres øget brug af fælles civil og militær forskning og innovation, nye tiltag på sammenkoblingen mellem civil og militær produktion og forstærkelse af det indre marked på dette felt.

Desuden vil kommissionen forstærke sine politikker for at sikre sig de nødvendige råstoffer og adgang til energi til sin krigsmaskine.

Det er værd at huske på, at militærindustrien ikke kun er våbenproduktion og de militære værn, de militære efterretningstjenester, propagandaafdelinger og politiet (og deres efterretnings-tjenester).

Det er også private sikkerhedsfirmaer og deres lejesoldater. Der deltog f.eks. flere civilt ansatte amerikanske lejesoldater end uniformerede, kontraktansatte soldater i krigene i Irak og i Afghanistan.

EU's militære sikkerheds- og krigsindustri er en af Unionens hurtigst voksende industrier og indgår som et vigtigt led i 2020-vækstplanen.

Oprustning betales med nedskærings- og krisepolitik

I Lissabon-traktaten slås det fast, at *"medlemsstaterne forpligter sig til gradvis at forbedre deres militære kapacitet"*. Der er dermed tale om en klar oprustningsforpligtelse. Det har skabt en militarisering af økonomien, der i høj grad har forværret og uddybet den økonomiske krise. Trojkaens og EU's eneste svar har været at stramme den nyliberalistiske nedskæringspolitik, med katastrofale omkostninger for folkene i EU-landene. Og til stor skade for at kunne udvikle de sociale, sundhedsmæssige, uddannelsesmæssige og kulturelle forhold i EU.

Kamp om EU-undtagelserne, Danmark UD af EU og stop for dansk krigsdeltagelse

Både EU-modstanden og antikrigs-/fredsbevægelsen har en klar interesse i, at det danske forsvarsforbehold ikke bliver afskaffet. Selvom skiftende danske regeringer omgår det, så vil alt andet være en blankocheck til krigsliderlige regeringer, der ikke vil tøve med at stille danske tropper under EU-imperiets tjeneste og under dets kommando, på samme måde som skiftende danske regeringer stiller op for USA's og NATO's krige.

Den danske forsvarsundtagelse er et vigtigt udtryk for befolkningens dybe EU-modstand og modstand et fælles EU-imperium.

Folkebevægelsen mod EU og antikrigs-/fredsbevægelsen har brug for hver en EU-modstander og hver en krigsmodstander og fredsaktivist i mobiliseringen op til kommende folkeafstemninger og i kampen mod EU og krig.

Både EU-modstanden og antikrigs-/fredsbevægelsen herhjemme har mange – og også fælles – erfaringer at trække på, når det gælder udviklingen af brede, store bevægelser og den folkelige modstand.

De har for det meste levet og udviklet sig side om side. I dag i 2013 kan EU- og antikrigskampen ikke adskilles eller ses isoleret fra hinanden. Og heller ikke fra den tredje store gren af massive folkelige bevægelser – kampen mod den nyliberale nedskærings- og krisepolitik.

Det handler om at udvikle samarbejdet konkret og handle sammen. Og om at rejse fælles krav og give plads til disse. Det er denne Fredsfestival et meget konkret eksempel på.

En fælles erfaring er, at vi bliver ikke flere eller bredere ved at have uld i mund. Jo

klarere vi rejser kravet om og retningen for, at Danmark skal ud af EU, og stop for al dansk krigsdeltagelse, jo mere kan vi rykke.

Vi har også en anden fælles erfaring, som I sikkert har bemærket: Både EU og krigsspørgsmålet er uendeligt fraværende i den offentlige debat. F.eks. omkring den nye finanslov, der er en direkte afskrivning og diktat fra EU, og som poster penge til dansk krigsdeltagelse og deres mange samtænkte fonde og indsatser.

Det går kun én vej: Der skæres ned og ned på velfærden og op for unionsstaten, militariseringen og krigene. De tre store komponenter i EU's grundlov må modsvares af store, koordinerede og samtænkte folkelige bevægelser – af en samlet front mod monopolernes EU, det nyliberale amokløb og krigsgalskaben.

Vo Nguen Giap – folkekrigens strateg

'Vores befrielseskrig var en folkekrig, en retfærdig krig. Det var dens grundlæggende karakteristika, som bestemte dens lovmæssigheder og i sidste ende afgjorde dens udfald.'

General Vo Nguen Giap

General Giap (1911-2013) var helten fra og strateg bag Vietnams befrielseskrige – under 2. verdenskrig og derefter mod den franske kolonimagt og amerikansk imperialisme.

Hans skrifter om folkekrig er et væsentligt bidrag til marxistisk-leninistisk militærteori.

Vietnam erklærede landesorg ved hans død og titusinder defilerede forbi hans bære.

Regeringen optrapper indblanding i Syrien

Den danske regering optrapper sin direkte støtte til de såkaldte oprørere i Syrien. Denne gang med yderligere 25 millioner til opbygning af en politistyrke og retsvæsen i de områder omkring Aleppo, der kontrolleres af de syriske 'oprørere'.

Det oplyser udenrigsminister Villy Søvndal (SF), som i øjeblikket er i Tyrkiet for blandt andet at drøfte regeringens støtte med centrale medlemmer af de syriske oprørsgrupper. Torsdag mødtes den danske udenrigsminister med koalitionsens "premierminister" Ahmed Tomeh og med politichefen fra Aleppo, general Adib Shallaf.

De danske millioner skal bruges til det, som kaldes kapacitetsopbygning af oprørernes politistyrke. Dvs. gøre den større og stærkere. Styrken tæller 1.300 mand, og pengene skal bruges til operationelle udgifter, opbygning af politifaciliteter og levering af udstyr til politiet. Samt i et internationalt samarbejde med USA og andre EU-lande at etablere et politiakademi i Aleppo til uddannelse og træning af nye politistyrker.

Hersk med lov

Samtidig vil den danske regering finansiere støtte til, hvad de kalder "moderate aktører i retssektoeren, som arbejder for at promovere en ikke-ekstremistisk retspraksis". Finansiering og kontrol over politi- og retsvæsen er en del af EU's og USA's strategi ved navn "Rule by law" – hersk ved hjælp af loven – som den danske regering har tilsluttet sig.

I forvejen har Danmark bevilliget 95 millioner kroner til at styrke de såkaldte oprørere i Syrien, blandt andet muligheden for at levere basale serviceydelser til befolkningen i de områder, hvor oprørerne har fortrængt regeringsstyrkerne.

Danmark har i 2012 og 2013 afsat i alt 553 millioner kroner til Syrien, heraf 458 millioner kroner til humanitær støtte, oplyser Udenrigsministeriet.

Samtænkt stabiliseringsindsats

De nyeste initiativer omkring opbygning af politi- og retsvæsen i Aleppo i Syrien er en klar del af den danske re-

Den danske stabiliseringsindsats supplerer den i forvejen meget store humanitære støtte, som Danmark har leveret til den syriske befolkning."

Danmarks særlige repræsentant

Udenrigsminister Villy Søvndal (SF) har udnævnt en særlig repræsentant, Ivan Nielsen, der skal varetage kontakten til de syriske oprørere. Han skal desuden, som det hedder, bistå i at koordinere den danske bistandsindsats. Ivan Nielsen har bl.a. været Danmarks øverste civile repræsentant i Helmand-provinsen i Afghanistan.

"Vi har nået et kritisk tidspunkt i konflikten, hvor det er vigtigere end nogensinde at vise, at verdenssamfundet står bag den moderate syriske opposition," siger udenrigsminister Villy Søvndal i en kommentar.

"Oppositionen vil gerne have, at vi hjælper med at skubbe på i den politiske proces, og at vi forsøger at åbne op for den humanitære adgang i de forskellige syriske områder. Det ligger lige til højrebænet for de initiativer, vi har sat i gang", udtaler Søvndal efter sit møde med oppositionsmedlemmer i Tyrkiet. Og tilføjer, at han helt klart tror, at regeringen fremover vil sende endnu flere penge til at styrke den syriske opposition.

Dansk oprustning med EU

gerings og EU's krigs- og krisestrategi kaldet 'samtænkt stabiliseringsindsats'. Det er ikke bare en international koordinering og arbejdsdeling af en samlet indsats, men også en sammenkobling af civil og militær indsats.

Denne politik har givet militæret råderet over mange civile indsatser, så de kan indgå i en samlet militærindsats, hvor de egentlige kampsoldater og bombefly er en del af indsatsen, der kan tages i brug.

Udviklingsminister Christian Friis Bach (R) udtaler i denne forbindelse til Berlingske Tidende:

"Den danske støtte til politiet og retsvæsenet er en del af den bredere danske stabiliseringsindsats i de oppositionskontrollerede områder i Syrien, hvor vi også støtter projekter, der skal fremme menneskerettigheder, dialog og opbygning af administrativ og civil kapacitet.

For 20 år siden: Kup i Rusland

Den 4. oktober 2013 var det 20 år siden, Boris Jeltsin afsluttede sit statskup og stridighederne med Ruslands Folke-deputeredes Kongres (den øverste lovgivende institution) ved at beskyde den bygning (Det Hvide Hus), hvor de folkedeputerede var forsamlet, med tanks. (Note 1)

I modsætning til begivenhederne i Kina i 1989 blev og bliver begivenhederne i 1993 i Rusland ignoreret i Vesten, og hvis de bliver omtalt, så er det ofte med en pro-Jeltsin-vinkling.

Martyrer dræbt af Jeltsin

Forhistorie

Efter Sovjetunionens sammenbrud gik Ruslands præsident Boris Jeltsin for alvor i gang med sine økonomiske reformer, som han ofte udførte på en autoritær måde.

En storstilet privatiseringskampagne gik i gang, hvor mange store sovjetiske fabrikker blev erhvervet meget billigt af enkeltpersoner ved hjælp af korrup-tion, hvoraf en håndfuld blev til de beryggede oligarker. Arbejdsløsheden gik op, inflationen gik helt amok, og økonomien var i en dyb recession.

Det sovjetiske velfærdssamfund brød sammen, og mange folk blev sendt på gaden, mange blev tvunget ud i alkoholisme, stofmisbrug og kriminalitet.

Disse voldsomme reformer og den autoritære regeringsførelse medførte, at selv mange af de folkedeputerede, der oprindeligt havde støttet Jeltsin i 1990-1991, nu mente, at han havde gået for vidt og måtte afsættes for at redde landet. De forsøgte det den 28 marts 1993, men det mislykkedes.

Statskuppet

Efter yderligere kamp mellem Jeltsin og den lovgivende magt erklærede Jeltsin de lovgivende organer for opløst den 21. september 1993.

Forfatningsdomstolen erklærede denne handling for forfatningsstridig, og derfor blev Jeltsin afsat, og Alek-

sander Rutskoj blev valgt til præsident af de folkedeputerede.

Som reaktion på det iværksatte Jeltsin en belejring af parlamentet, hvor han lukkede for elektricitet og varmt vand til Det Hvide Hus samt slukkede for telefonforbindelsen.

Chokdoktrin med vold

Kæmpemæssige menneskemængder forsamlede sig til demonstrationer i Moskva til forsvar for parlamentet og forfatningen.

Jeltsin satte både politi og militær ind mod demonstranterne, og mange blev dræbt. Alene i forsøget på at storme Ostankino-fjernsynscenteret d. 3. oktober blev 62 mennesker dræbt. Samme dag blev politiomringningen omkring Det Hvide Hus brudt.

Jeltsin ville dog ikke risikere et nederlag, og da han havde fået hæren over på sin side, besluttede han d. 4. oktober at storme Det Hvide Hus.

Parlamentsbygningen blev beskudt af tanks og stormet af Jeltsin-tro soldater, mens anti-Jeltsin-demonstranterne blev massakreret og opløst.

Dette kup kostede 2000 menneskers livet.

Efterspil

Efter disse forræderiske og fascistiske handlinger, der var støttet af Vesten, fulgte en periode frem til parlamentsvalget og folkeafstemningen om den nye forfatning den 12. december 1993, hvor Jeltsin regerede som diktator.

I den periode lukkede han bl.a. aviser, der havde støttet parlamentet, sørgede for, at formanden for Forfatningsdomstolen og formanden for De Uafhængige Fagforeningers Føderation blev afsat, og sørgede for, at en ny forfatning blev skrevet, der omdannede Rusland fra en parlamentarisk republik til en stat med udstrakt magt til præsidenten. Bl.a. blev det meget sværere at afsætte præsidenten og regeringen.

Jeltsin havde vist med al fascistisk tydelighed, hvad der ville ske, hvis man gjorde for meget modstand mod hans politik.

GHK

Note

På det tidspunkt bestod den lovgivende magt i Rusland af Ruslands Folkedeputeredes Kongres (1068 medlemmer), der skulle afholde mindst en session pr. år. Når Kongressen ikke var forsamlet, blev opgaven som den lovgivende magt udført af Ruslands Øverste Sovjet (252 medlemmer), der blev valgt af Kongressen.

Med "folkedeputerede" menes her både i form af Kongressen og Sovjetten.

Vinyl og CD på Demos: Slumstormerpladen

Foreningen Demos genudgiver "Det kan blive bedre kammerat", men du klarer det ikke alene - som en hyldest til en musik, der udtrykker solidaritet og troen på sammenhold i en tid, hvor tilliden til det politiske system er under et massivt pres på trods af en "rød" regering.

Her er Demos' præsentation af pladen i anledning af genudgivelsen.

Pladen er indspillet af musikgruppen Slumstormerne, og blev produceret af Forlaget Demos's musikredaktør Karsten Sommer.

Vi genudgiver musikken som CD og i vinyl for at sikre at kommende generationer af politiske aktivister kan inspireres af Slumstormerbevægelsens tekster og musik via de medier, som bruges i dag.

Den oprindelige plade blev udgivet i 1971. Tekster og musik blev til blandt aktivisterne i Slumstormerbevægelsen. De var ikke rutinerede musikere og sangskrivere, men politiske aktivister, der skrev sig ind i den politiske venstrefløjs historie med en energi og power,

*"Det kan blive bedre kammerat" -
men du klarer det ikke alene.*

*Kom til koncert og fest sammen med andre
aktivister den 7. og den 22. november 2013.*

der gav genlyd i byen. De havde og de har en vigtig historie at fortælle. "Det kan blive bedre kammerat" illustrerede en del af hverdagen for Nørrebro's børn og unge midt i en tid med saneringer og udflytninger af arbejderklassen fra det indre København.

Udflytninger fra bl.a Nørrebro, der

var et af de brokvarterer i København, hvor der var stolte traditioner for sammenhold og fællesskaber for børn og voksne.

Udflytninger til nybyggerier i Københavns Omegn uden et "nærmiljø" med solidaritet, men med nye "bekvemmeligheder" som bad og toilet.

Allerede dengang så Slumstormerne, at brokvartererne blev forsøgt ryddet til fordel for indflytning og modernisering med henblik på det "bedre borgerskab".

Det kom, som det kan læses i teksterne til pladen, til sammenstød mellem Ordensmagten og Nørrebroaktivister. Aktivisternes bevidsthed blev styrket i sammenholdet bl.a for bevaring af "den sorte firkant", Folkets Hus og Stengade 30. "Huse" som også

i dag bl.a er med til at tegne det indre Nørrebro, som arbejderklassens og solidaritetens hjerte.

Slumstormerpladen blev indspillet og Folkets Hus og park i Stengade 50 blev besat ugen før Christiania blev indtaget i 1971.

Mange af de folk, der var med i Slumstormerbevægelsen flyttede ud til Christiania eller havde forbindelse til mange af andre slumstormere, der siden besatte andre huse.

Vi vil meget gerne have kontakt til så mange aktivister som muligt, der vil komme og være med til at feste og fejre genudgivelsen af Slumstormerpladen på CD og vinyl. Hjælp os med at finde folk til koncerterne i Folkets Hus og Ungdomshuset. Program, tid og sted kommer senere.

Udgivelsen er planlagt til november 2013 med arrangementer i Folkets Hus i Stengade 30 på Nørrebro (d.22/11) og i Ungdomshuset i Nordvest (d.07/11).

Find os på facebook Slumstormerpladen og Demos.

Eller på vores hjemmeside:
www.Demos.dk

Litteraturen

**beskriver tendenser og udvikling - og i for lang tid
har denne været borgerlig, da disse p.t.
besidder magten -**

**Derved har denne været med til at danne og skabe
holdninger, og forme folk til gode, dannede og
bevidste borgere, - og derved igen bidraget
til at bevare det klasseopdelte samfund
med konger, guder, dommere, præster, snydere
og bedragere - Og alt beskrives som civiliseret
og det højest opnåelige samfundsudviklingstrin -
Men dette opnås først når menneskets
udbytning af mennesket ophører -
og alt andet gøgl og gejl er overvundet
og placeret under jordens overflade.**

N.B.

En vision for fremtiden

Nu har vi oprettet et fælleshus her i kvarteret. Huset har spisested med varm mad til frokost og aften, som også bruges af den lille skole der ligger i gaden. Og en meget praktisk ting er fordelingscentralen, hvorfra vi fordeler praktisk hjælp til reparationer i hjemmet og værktøj til dem der har brug for det. Vi overvejer lige nu hvordan også hjælp til ældre og handicappede og pasning af syge børn kan blive en del af de fælles opgaver. Arbejdet i huset er fællestid, der efter overenskomsten udgør en del af vores arbejdstid.

Et af de store problemer vi stadig kæmper med er den allergi og andre forurenings sygdomme vi har med os fra epoken med uhæmmet vækst og forbrug. Derfor er al fødevarerproduktion nu omlagt til økologisk, mens den øvrige produktion er under omlægning. Den retning vi følger for omlægningen er at al produktion skal være bæredygtig og alle produkter skal kunne indgå i naturens kredsløb. Der er dog stadig mange af de gamle produkter i hjemmene og på arbejdspladserne, så i lang tid fremover er en grundig affaldssortering og udskiftning nødvendig.

Det er alligevel utroligt at tænke på, at det kun er få år siden, at man kunne købe forurenede grøntsager indpakket i flere lag plastik med en meget lang nedbrydningstid. I dag kan vi spise indpakningen og behøver ikke frygte farlige sprøjtegifte. Det er også fantastisk at alt inventar til hjemmet også f.eks. legetøj, maling og tæpper, nu er gennemtestet så det ikke er allergifremkaldende.

Landets samlede energiforbrug er i de sidste 5 år halveret fordi alt nybyggeri nu er selvforsynende med varme og strøm og de fleste gamle bygninger er gennemgået og renoveret. Et vigtigt bidrag er at alle fabrikker har aflagt energiregnskab og medarbejderne har fået medansvar for driften.

Den nye produktion der opbygges har vist sig at frigøre mange flere kræfter end forventet. At al viden deles og fabrikkerne styres ved selvorganisering har vist sig at medføre et væld af nye opfindelser, nye måder at udføre arbejdet på, nye energikilder tages i brug. En udvikling, det er fantastisk at opleve. Livet bliver enklere og sjovere.

Det nyeste transportmiddel er den kørende regnfrakke: Den kan tage form efter behov, med eller uden hjul, med eller uden bagageopbevaringsplads, overdækket eller åben og når den ikke bruges kan den pakkes sammen som en rygsæk. Energien der gør den kan køre, hentes fra lyslederkabler.

Alle har selvfølgelig et arbejde, de er i stand til at udføre. Arbejdstiden består af arbejdstid, uddannelsestid, fællestid, hvor der arbejdes for fællesskabet som f.eks. i vores nye fælleshus og samfundstid, hvor udviklingen og styringen af samfundet følges, diskuteres og besluttet.

Penge er et lille betalingskort, der kun kan bruges af ejeren. På kortet registreres arbejdstid og løn samt køb af varer og fællesydelse og betaling af husleje.

Huslejen udgøres af en kvadratme-

terpris for bolig og en for evt. have, den reguleres efter boligens stand og beliggenhed. Alle ejendomme og al jord er samfundseje.

Alle får pension når de ikke kan arbejde. Al nødvendig sygebehandling og medicin er gratis, det gælder også de regelmæssige sundhedscheck.

Skoler og uddannelser er gratis og uddannelserne tilrettelægges i samarbejde med arbejdspladserne. Forskning betales af samfundet ...

Det var svært for mennesker i epoken med uhæmmet vækst og forbrug at forestille sig den fantastiske kreativitet og livsglæde, der nu er kommet til udfoldelse. Med lidt mere fantasifulde visioner var overgangen nok gået hurtigere ...

GBe

OKTOBER BOGBUTIK

København

Vesterfælledvej 1B

1750 København V

Åbningstid:

Man-tirs-tors 14-18

Onsdag og fredag 14-16.30

Oktober Bogbutik Fyn

Skibhusvej 100

5000 Odense C

66 14 89 83

Åbningstid:

Man-, ons- og fredag

12 - 17.00

Oktober - Århus

Ny Munkegade 88 kld.

8000 Århus C

Åbningstid:

fredag 14 - 17.00

EU til Debat

Tirsdag den 5. november kl. 19 i Oktober Bogcafé

Finansloven - dikteret fra EU? og indflydelsen på kommunernes økonomi

Oplæg ved Rina Ronja Kari
(Folkebevægelsen mod EU)

Oktober Bogcafé Vesterfælledvej 1B, 1750
København V (bus 6A til døren). Fri adgang.

Kostråd nr. 1: Mad uden giftstoffer

Nye officielle kostråd er for nylig lanceret af fødevareminister Karen Hækkerup (S), med bl.a. råd om mindre salt og kød.

Det er ikke kun Fødevarestyrelsen og DTU's Fødevareinstitut, der står bag udarbejdelsen. Også fødevareindustrien og landbruget har siddet med ved bordet, da kostrådene blev udarbejdet, hvilket de i høj grad bærer præg af.

Et af de nye kostråd er, at vi skal spare på saltet. Det er noget, som bl.a. Hjerteforeningen længe har sagt. Problemet er bare, at langt det meste af det salt, vi indtager, ikke er det salt, vi selv har drysset i maden.

Hovedparten af saltet i vores kost stammer fra fødevareindustriens forarbejdning af fødevarer. De indeholder mængder af både sukker og salt for at få det til at smage af noget.

Men kostrådene følges ikke op med tilsvarende krav til fødevareindustrien, der står for langt det meste af vores kost i dag. Næsten alle vores fødevarer i butikkerne er forarbejdede.

Et enkelt og meget effektivt kostråd vil være: *Undgå at spise giftstoffer.*

Men det ord må man ikke officielt længere sige højt. Man må ikke tale om gift i maden. Ikke engang om decideret giftige kemikalier fra landbruget.

En af de første ting, den nye fødevareminister Karen Hækkerup (S) gjorde, var at fjerne ordet 'sprøjtegift' fra fødevareministeriets ordbog og materialer efter pres fra landbrug og industri.

Nu kaldes sprøjtegift neutralt for 'sprøjtemidler'.

Selvom der er tale om f.eks. stråforkortere, der er skadelige for både mennesker og miljø, og om kemikalier påført grønt og frugt, ikke mindst æbler, så de ser skinnende blanke ud i månedsvis.

Forud for kostrådene lancerede fødevareministeriet en kampagne ved navn "*Mad Med Mindre Kemi*".

Den skulle skabe overblik og vejlede os forbrugere til, hvordan vi kan undgå kemi i maden.

Samtidig har fødevareministeriet besluttet sig for ikke længere at informere danske forbrugere om, hvilke fødevarer der indeholder flest pesticider og anden kemi. Ifølge fødevareministeriet er disse tal udeladt 'for ikke at forvirre

forbrugerne'.

DTU (Danmarks Tekniske Universitet) beregner sammen med fødevarestyrelsen indholdet af kemiske stoffer i frugt og grønt. De er blevet offentliggjort med jævne mellemrum på en liste, hvoraf det tydeligt fremgik, i hvilke fødevarer der var mest kemi, og i hvilke der var mindst.

Denne beregningsmetode er nu sat ud af spillet, og fødevareministeriet har besluttet, at der fremover skal udregnes et gennemsnit uden skelen til, om det er danske afgrøder eller importerede udenlandske.

Kampagnens hovedformål er at sløre og beskytte landbrugets og fødevareindustriens ødelæggelse af folkesundheden hos både børn, voksne og ufødte.

Kemi i mad er farlig for mennesker.

Men det kostråd har fødevareindustriens minister valgt at gøre det sværest muligt at følge. Kostrådene er en del af statens KRAM-politik (Kost, Rygning, Alkohol og Motion) og lanceres endnu en gang med den vinkel, at man selv individuelt er ansvarlig for livsstilssygdomme, hvis man ikke følger rådene.

Kommunistisk Politik Indhold nr. 10 - 2013

TEMA: Giv folketingset
modstand!

Stem progressivt eller stem
blankt s. 2

Patent på beslutninger s. 4

EU-modstanden ikke til salg s. 6

Nedskæringsreformer og '2020-
mål' s. 7

Protester ved folketingets
åbning s. 10

Jo, fandeme er det samfundets
skyld s. 12

Fokus på EU's
krigsforberedelser s. 14

Danmark i EU's militære
opbygning s. 15

20 år siden: Kup i Rusland s. 21

En vision for fremtiden s. 23

Verden ifølge Latuff

Lampedusa tragedien:

Kun de døde får lov til
at blive